

"Hoe in- en inmenselijk ik tegenwoordig omga met de allochtonen.."

Hoe in- en inmenselijk ik tegenwoordig toch omga met de allochtone medemens...

HOE IN- EN INMENSELIJK IK TEGENWOORDIG OMGA MET DE ALLOCHTONE MEDEMENS...

(de bijdrage –unabridged en met een trefzekere toon om het koud van te krijgen- van jaren geleden, is nu 7:17 maandagochtend 2011 herschreven. Inmiddels is de vermelde kunsthistoricus drs. John Vrieze, die in de 70-er jaren bij mij over huis kwam, dood en begraven en onze alom beminde kunstariest Alive And Well On Planet Earth)

"HET GESCHATER IS OVERAL AL WEER NIET VAN DE LUCHT!"

Hoe in en inmenselijk ik tegenwoordig omga met de allochtone medemens...vraag maar aan die pientere liftboy Alib Alibi van de Ali Baba Buikdansclub in Buikslotermeer die van zijn spaarcenten in een Buick uit 1964 rijdt op rooie Diesel, uit milieubewuste zuinigheidsmaatregel clandestien aangelengd met accijnsvrije zonnebloem olie van de Lidl en na de laatste opslag ronde van de CAO voor het Landelijk Schoonmakerswezen het leven weer zonnig in ziet van achter zijn Ray Ban zonnebril model.

Gedurende één zomermiddag per week heeft hij meer lol in dat bewuste duinpannetje achter de zuidboule vard heeft met zijn soortgenoten dan de hele staf van de website Lucaswashier samen in een jaar onder de buros van het hoofdkwartier LWH Ltd, hetgeen te denken geeft. Laten we wel wezen, want wat onder tafel gebeurt kan het daglicht nauwelijks zien! De zaklamp doet wonderen van onderen. Bij lichten die hap! Zal ik me daar een beetje mijn licht onder de korenmaat laten af dimmen door derden?

BEPERKTE DRAAGKRACHT

Het geschater is alweer niet van de lucht in de sociëteit van Arti et Amicitiae te Amsterdam aan het Rokin waar onze artist, die al decennia lang als protest painter onbekend wil blijven weer de aandacht naar zich toe trekt. Al sinds 1972 lid is hij lid.

Een dozijn zwart gerokte obers- uiteraard allemaal gepommadeerde flikkers met een geil schaterlachje, anders kun je je niet handhaven in een dienstbaar verband waar heupwiegende Heren Heren zijn en onderdanig uit hun ogen kijkende Knechten Knechten blijven zoals het hoort in een democratie- legt de witte handdoek en het zulveren dienblad even terzijde en is aan geschoven om in ademloze bewondering naar de eloquente kunstariest te luisteren, die vooral met zijn barokke lulverhalen glorieërt in zeer kleine kring vanwege de beperkte draagkracht van zijn hese, haperende stem.

Niet dat hij veel te zeggen heeft maar daar gaat het hier niet om.

Vorm prevaleert boven inhoud in het kunstenaarsplantsoen, vraag maar aan die olijk kijkende broodmage re directeur drs. John Vrieze van het Cobra Museum te Amstelveen.

Gotsalmetruttebollen, wat is die man oud geworden! Hebtie soms wat onder de leden?

JAMMERLIJK OMGEKOMEN

Het is bijna zeker dat onze kunstenaar voor de klas ener lagere school een begenadigd schoolmeester van de onderbouw zou zijn geworden met zijn voorliefde voor kleine meisjes, die hij in de leraren kamer "schuimpies zonder schaamhaar" noemt, ware het niet dat zijn toenmalige streng gereformeerde verloofde Els Kneuterdom van de op art. 31 vrijgemaakt gereformeerde Stichting De

Kalebieten hem met het gemak stijlgereformeerden eigen omver had geluld door regelmatig een schip vol Bijbelteksten naar zijn

ongeschoren artiestenbakkes te smijten tot hij murw was en het op gaf om de vier jaar oudere Frieda op te krikken, die goed ingenaaid was door de melkbezorger, de vullisman en de postbode... maar dat is weer een heel ander tranen trekkend verhaal, dat bewaart hij voor een volgende keer, dat is een tear jerker, als ik daar over begin is een boerenzakdoek ter grootte van een bed overtrek nog niet genoeg, dus dat moest en we dan maar niet doen. Frieda is jammerlijk omgekomen.

Gezegend met een heel tieperend, soms zelfs meeslepend, nasaal stemgeluid dat de jaren geleden hoogst aantrekkelijke, blonde kunsthondelares Janna van Zon zich na al die jaren nog steeds weet te herinneren, ondanks dat zij hem vijfendertig jaar geleden voor het laatst in Galerie Mokum gesproken heeft en waar hij nu al weer enkele jaren onregelmatig mee correspondeert en mailt.

HUILEN OOK VOOR HEM TE LAAT

Onze Fred verhaalt maar al te graag uitvoerig over de visuele schoonheid van de gekleurde buitenlanders, die volgens hem allemaal naar kaneel gemixt met kokosnotendrank met een rietje ruiken of naar een mix van huisbrandolie, exoties zweet, knoflook en wilde limoenen. Een geur waar hij als ex-Amsterdamse zadelsnifter al lang niet meer buiten kan en dwangmatig aan verslaafd is.

Na het zien van de rolprent "Norman, a suitable case for treatment" uit de zestiger jaren wist hij van zichzelf een in- en in geestesziek, pervers mens te wezen met een toekomst, waar alleen nog maar de millionseller "Huilen is voor jou te laat" op van toepassing was. En aldus geschiedde.

Hij heeft nog altijd schijt aan de multiculti samenleving, bemint de traditie in de schilderkunst, is anti Oranje gezind als Republikein en wil dat Nederland onmiddellijk massaal terug keert naar de blanke top der duinen om aldaar ineen te zijgen in eenparig gebed om de import ramp die Nederland te wachten staat af te wenden, zo de Heere Heere der Heerscharen het wil, want aan Zijn Zegen is alles gelegen! Is hem niet geopenbaard dat alleen al door het gewicht van de vol gevreten vreemdelingen met reten als een drie zits canapés, opgesierd met zware gouden kettingen, het land nog sneller gaat inklinken en in no time beneden Amsterdams peil zal zakken?

En waarom niet bij wijze van inburgeringss cursus alsnog gedwongen lid geworden van de Vondelpark vereniging ter behoud van een geweldig park en een fantastische buurt, die per jaar tien tot vijftien centimeter weg zakt in het moeras dankzij al die honden drollen?

VERKEERD UITGEPAKTE ROLMOPSEN

"Hier in Frankrijk woon ik tussen de afstammelingen van de Hugenoten en dat scheelt weer een slok op een borrel, want je weet waar de ander het over heeft als hij los barst in zijn kримineel getinte religieuze kolere, dat heeft een historisch fundament waar we U tegen kunnen zeggen.

Wat er allemaal aan de kant van de weg staat en zich de ganse dag afspeelt als het droog is! Niet te geloven.

Die wijven hier zijn breder dan hoog en hebben allemaal cous cous hangsnorren en harige poten, verkeerd uitgekakte rolmopsen, staan ongegeneerd op het trottoir te tepeldraaien met beide ongewassen klauwen, zodat ik van de weeromstuit bijna nog per direct voor het roze leven ga kiezen.

Eeuwen incest zien op U neer als wij langs de meute in de Bourgogne rijden en mietjes met de kalfsogen kijken U aan met die niets zeggende starende koeienblik en de herkauwende dikke biefstuk tong half uit de mond, wel bekend van die Mongolen uit Friesland en Groningen. Landleven, maar niet geheel en al die bekende sfeer van Oh-la-la en ga maar na.

Het overgrote merendeel van die Fransen is geen verschrikkelijk volkje, maar toch valt er niet al te veel van verwachten. Ze zijn lang niet zo erg als de KutDuitsers, de KutMarokkanen van Rob Oud kerk, de Kut Arnhemmers, de Kut Haarlemmers, en U hoort mij niet spreken over de Kut Friezen van Ed Nijpels,

de Kut Groningers van Rommert B. en de Kut Rotterdammers van Leen en Ria La rivièrè, hoewel volgens extreem rechts de Kut Polen alles slaan, maar die werken zich de pest pokken en dat vooroordeel tegen die mensen slaat voor mij weer als kut op Dirk, voor zover Dirk niet op kut slaat, want zo is Dirk wel na zijn scheiding van Annemarie, die in tweedehands gelegheidskleding een nieet aal te florerende negotie drijft in de Cornelis Anthoniszstraat te Amsterdam . En Dirk directeur van een kunstgalerie in de Hazen staartstraat die na twee tentoonstellingen in 2007 al weer de deuren sloot.

Kut Rotterdammers? Heb ik dat gezegd? Nee toch? Kut Marokkanen? Alsof je een emmer leeg gooit! Ik ben tegen zulke kwalifikaties en veroordeel discriminatie te allen tijde om mijzelf bij voorbaat in te dekken. Geloof U het zelf? Nou, ik dus niet!

Ik zal ook niet zo gauw zeggen "Eigen Volk Eerst", maar wel Zoennis en mijzelf eerst, maar dan mag Conan met zijn bas gitaar achterop en Engel voor op de stang, als hij zijn geliefde dan wel even thuis laat. Een aluminium frame kan niet alles hebben!

HOE MEER ZIELEN HOE MINDER VREUGD

De multi culturele samenleving is geen aanwinst. Ik juich de import ook beslist niet toe. Hoe meer zielen hoe meer vreugd, zeggen ze, is de PVDA ook weer blij, blij, blij met je handjes op je hoofdje en je handjes in je zij.

Wat gelukkig dat we nu eindelijk werknemers uit Polen binnen kunnen halen, die voor een krats je woning piekfijn op leuken en ook die fluwelen lievelingen van een Surinamers en die pracht Antillianen met hun soepele lijven, plus holle olievaten muziek, dat klink zo heerlijk folkloristisch op het balkon van de Bijlmerflat, daar kan Zoennis een uur op dansen alhoewel ik dan de Buena Vista Club toch preferer en die schátten van Turken met hun befsnorren, die volgens auteur Heere Heeresma hem jaren geleden nog wel eens gniffelend in hun kleurige kaftans zijn komen zeggen:

"Meneer, die Nederlandse rege ring ies hartstieke gek. Ieke niet werrukken, ieke toch als maar door heel veel geld krijgen!"

En daarna op dwingendde toon om een paar koewartjes vragen voor de autobus naar de Bijlmer of de Indische buurt, anders iss de profeet beleedigd. Alweer zegt Uw Fred van der Wal hartelijk lachend dat hij zulke uitlatingen zeer kwalijk vindt. Heer Heere "Herpes" Heeresma is een proto- of een krypto fascist, dat weten we toch allemaal en dat ongeletterde zoontje van hem met zijn verkreukelde smoelwerk, die pappie nawauwelt even erg.

HARTSTIKKE BEDANKT BOY! GA JIJ MAAR LEKKER NAAR DE KEUKEN!

Onder het gelach van de toehoorders arriveert juist een ober die duidelijk van mediterrane komaf is. Hij kwakt de koffie onverschillig op tafel en tracteert de gasten aldus op kopjes met een donker bruin voetbad.

Fred laat zich als geen internationaal, breed denkende kunstenaar die ook nooit verder is gekomen dan zuid Frankrijk niet gelijk kennen en poogt de sfeer te redden.

"Hartstikke bedankt, boy! Ga maar gauw terug naar de keuken waar het net zo warm is als in je eigen land, an ders vat je nog kou, boy, op je ballen! En neem er van mij nog eentje op kosten van de Bond Van Wederzijdse Saamhorigheid, want we moeten het 'm toch met elkaar lappen in ons kleine Kikkerkutkolereklotelandje voor het onder loopt, hè! Heb Jij eigenlijk wel zwemmen geleerd bij de Sambos in de woestijn? Nee, hè, dat heb jij helemaal niet geleerd, want jij hebt niks geleerd, anders zou je niet in de horeca werken. Jij dom wezen en dom blijven. Jij begrijpen ik zeggen?"

Zet maar op de lopende rekening en je kraag voor alle zekerheid op, want wie het breed heeft laat het breed hangen en voor je het weet heb je ook nog een kou op je nek en kan je alweer de ziekte wet in! Ga maar lekker uit de kas van de bazen graaien! Een paar meier mist de baas toch niet. En ik maar betalen van de belasting!" zegt Fred warm en glimlacht begrijpend.

Even later slaat onze artiest met de vlakke hand op tafel om de ober te attenderen op de plotseling opkomende culinaire behoefte van onze kunstvriend.

Hij roept: "Hé, pik! Effe bij de les blijven! En een dubbele schildpaddenssoep voor meneer, es vee pee en een beetje opscchieeten waant tempo doeloe flik je maar bij je eigen soort in Verweggisstan! We zijn hier niet bij de Wilde Sambos!"

BARMHARTIGE EENVOUD

"Ziet U nou wel hoe inmenselijk ik omga met autochtonen, allochtonen, directeuren en bedienden. Hoe ik ze op hun plichten wijs om aan mijn rechten tegemoet te komen? Welk een barmhartige eenvoud ik uit straal naar de eenvoudigen van geest in het

bijzonder en de minvermogenden in het algemeen als het me voordeel op levert!

Wie goed doet, altoos goed ontmoet, dat is een puur Bijbelse waarheid! Als iemand die onderschrijft dan ben ik het wel... gotsalmebeware! Vat geen kou, boy! Real Men don't dance, zei John Wayne altijd! De enige overgebleven hetero! Daar kun jij nog een punt aan zuigen roep ik vaak tegen de ober".

De ober kijkt om en lacht breeduit. De verhoudingen staan weer eens als een huis in de maatschappelijke omgang.

Een grijns zo breed dat een hele banaan overdwars moeiteloos naar binnen kan worden geschoven en dat scheelt tijd in het arbeids proces van de voedsel verwerking.

KUNSTENAARSPLANTSOEN

Fred is ook hier innig geliefd, net als aanvankelijk in het Amsterdamse kunstenaars plantsoen. Toch moest hij in de jaren zestig een uitnodiging voor mondelinge kennis making van de vrijgevochten, stevig gebouwde promiscueuze beeldhouwster M. V. af slaan omdat zij te brede heupen had en communist stemde en hij niet.

En hoe hij op de slaapkamer van Mila H. haar vierkant uiltachte omdat zij portretten van Lenin, Mao en Che Guevara boven d'r bed had hangen.

Het resulteerde vanwege de daar op vvolgend eonmin weer in een avond niet neuken voor straf.

Catharina S. die verstandiger wijze jaren lang een portret van Fred boven haar bed op het bloemetjes behang had geprikt om zich bij klaar te vingeren. Héél verstandig van die leuke, slanke meid met haar olijfkleurige huid en gitzwarte haar! Mijn grote zomerliefde van mei – oktober 1967.

Niet dat hij er bij die meiden nog in kan met zijn pientere pookje sinds mensenheugenis na al zijn misdragingen, maar dat mag de pret niet drukken... hij zou niet eens willen!

Ook niet tegen adekwate betaling!

© januari 2011, fredvanderwal, BasicPublishing.nl